

REGIONALNA IZBA
OBRACHUNKOWA
W ŁODZI

ul. Zamenhofska 10, 90-431 Łódź

tel. (42) 636 68 96, 636 69 11, fax (42) 636 74 24

Łódź, dnia 23 kwietnia 2018 roku

Burmistrz Tuszyna

Urząd Miasta w Tuszynie
ul. Piotrkowska 2/4
95-080 Tuszyn

WA 4120-10/2018-w

W odpowiedzi na pismo Pana Burmistrza z dnia 12 lutego 2018 roku, w sprawie udzielenia wyjaśnień odnośnie ponoszenia dodatkowych kosztów z tytułu eksploatacji majątku przedsiębiorstwa dystrybucyjnego w formie czynszu dzierżawnego przy jednoczesnym ponoszeniu kosztów z tytułu opłat dystrybucyjnych, którymi obciążana jest gmina w fakturze za dostarczanie energii elektrycznej, zasadności ponoszenia w formie czynszu dzierżawnego kosztów utrzymania konstrukcji wsporczych służących wyłącznie oświetleniu ulicznemu na terenie gminy oraz zawierania umów zawierających klauzule o zachowaniu tajemnicy przedsiębiorstwa, na wstępie pragnę zaznaczyć, że w ramach wyjaśnień w zakresie stosowania przepisów o finansach publicznych regionalne izby obrachunkowe nie są uprawnione do wyrażania stanowiska w sprawach indywidualnych, a taki charakter ma złożony przez Pana Burmistrza wniosek.

Uwzględniając jednak wagę przedstawionego problemu oraz przepisy nakładające na gminy obowiązek ponoszenia kosztów oświetlenia ulicznego Regionalna Izba Obrachunkowa w Łodzi uprzejmie informuje, że popiera Państwa stanowisko zawarte we wniosku.

Dla rozstrzygnięcia zagadnień ujętych we wniosku należy odnieść się do regulacji ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne oraz art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym do zadań własnych gminy należy zaspokajanie potrzeb wspólnoty, w tym m.in. zaopatrzenie w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz.

Art. 18 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 3 pkt 22 Prawa energetycznego, enumeratywnie wymieniają zadania własne gminy w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną oraz zakres finansowania. Zgodnie z tymi regulacjami zadaniem własnym gminy jest finansowanie oświetlenia znajdujących się na terenie gminy ulic, placów oraz wymienionych kategorii dróg, jednakże pod pojęciem finansowania oświetlenia należy rozumieć finansowanie kosztów energii elektrycznej pobranej przez punkty świetlne oraz koszt budowy i utrzymania tych punktów świetlnych. Wynika z tego jednoznacznie, że ustawodawca ograniczył zakres finansowania przez gminę zaopatrzenia w energię elektryczną jedynie do trzech rodzajów wydatków:

- 1) finansowania kosztów energii elektrycznej pobranej przez punkty świetlne,
- 2) finansowania kosztów budowy punktów świetlnych,
- 3) finansowanie kosztów utrzymania punktów świetlnych.

Są to jedyne kategorie wydatków, jakie może ponosić gmina w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną, co oznacza, że ustawodawca nie przewidział innych wydatków w tym zakresie.

Co prawda ustawodawca nie opracował definicji legalnej punktu oświetleniowego, jednakże można w tym przedmiocie odwołać się do stanowiska Polskiego Komitetu Oświetleniowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich, co też uczynił wnioskodawca w złożonym wniosku: „Punkt świetlny nie obejmuje sobą konstrukcji wsporczej (nośnej)” (na podstawie pracy zbiorowej: „Instalacje elektryczne i teletechniczne – Poradnik monterów i inżyniera elektryka”, Wyd. Verlag Dashöfer, Warszawa 2001, ISBN 978-83-88285-11-0).

W przypadku, zatem gdy gmina wykorzystuje konstrukcję wsporczą linii elektroenergetycznych należących do przedsiębiorstwa przesyłowego, do lokowania punktów świetlnych, konstrukcja ta stanowi element infrastruktury dystrybucyjnej – sieci dystrybucyjnej. W takim przypadku koszty stałe utrzymania oraz funkcjonowania powinny znaleźć pokrycie w przychodach przedsiębiorstwa przesyłowego z tytułu nakładanej na odbiorców energii elektrycznej opłaty dystrybucyjnej. Koszty budowy, utrzymania i modernizacji sieci, na którą składają się poszczególne urządzenia dystrybucyjne (konstrukcje wsporcze) uwzględnianie są bowiem w sporządzanej przez spółkę taryfie dystrybucyjnej podlegającej zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Koszty te znajdują więc pokrycie w opłatach dystrybucyjnych, które ponosi nie tylko gmina jako odbiorca energii elektrycznej, ale także wszyscy inni odbiorcy energii elektrycznej.

Powyższe znajduje także potwierdzenie w stanowisku wyrażonym przez podsekretarza stanu Andrzeja Piotrowskiego działającym z upoważnienia Ministra Energii. W odpowiedzi na interpelację poselską (interpelacja nr 13457 i odpowiedź na interpelację nr 13457) w sprawie ponoszonych przez gminy cen dzierżawy słupów energetycznych, Minister bezpośrednio wskazuje, że w przypadku, gdy słup, „na którym zainstalowana jest oprawa świetlna, jest elementem infrastruktury dystrybucyjnej energii (stanowi konstrukcję wsporczą dla przewodów elektroenergetycznych do dystrybucji energii), to wówczas koszty jego budowy, utrzymania i modernizacji pokrywają odbiorcy energii elektrycznej poprzez opłaty za dystrybucję tej energii”.

Jednocześnie zwracamy uwagę, że pomocna dla Państwa może być analiza przeprowadzona przez Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w uzasadnieniu wyroku z dnia 31 stycznia 2013r., sygn. akt VI A Ca 950/12. Z przywołanego wyroku wynika m.in. że obowiązek finansowania zadań jest konsekwencją obowiązku ich wykonywania. Finansowanie - to pojęcie związane z prowadzoną przez gminę gospodarką finansową w zakresie działalności wskazanej w tej części jej zadań. W przypadku tego przepisu działalność ta polega na oświetleniu ulic, placów i dróg publicznych znajdujących się na terenie gminy. W ujęciu szerokim finansowanie to planowanie dochodów i wydatków gminy (budżetowanie) oraz ponoszenie tych wydatków (zapłata należności). Definicję finansowania w sensie ścisłym zawiera natomiast art. 3 pkt 22 Prawa energetycznego. Zgodnie z tym przepisem finansowanie oświetlenia to „finansowanie kosztów energii elektrycznej pobranej przez punkty świetlne oraz koszty ich budowy i utrzymania”. Ponadto - we wspomnianym wyżej wyroku - sąd odniósł się także do praw i obowiązków przedsiębiorstwa energetycznego.

Co do kolejnego problemu poruszonego we wniosku, dotyczącego klauzuli poufności w proponowanej Gminie umowie, to zalecić należy daleko idącą ostrożność w stosowaniu takich klauzul w umowach, a to z racji art. 33 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którym gospodarka środkami publicznymi jest jawna, ponadto uwzględnić należy również zapisy ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że jest to jedynie stanowisko Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi, która nie posiada uprawnień do dokonywania powszechnie obowiązującej wykładni prawa.

Z poważaniem

